

Pessa nom. propr. Juoksengi, Ötä sn, Nb 1.

— Niin. — Oli se niin käystä hoitoa ko se hinkkasi niin pitkään että,
— Jaa. — ettei se ala vertä tippumhaan, — Nii. — tervan kansa poltti
niin. —

— Jaa niin, niin se pani tervaa ettei, ettei tuota ...? —
— Joo, se palo paremin, — Niin vain. — että sai karrele sen nokan.
— Mm. — Tuli niinku kansi pääle rasihaan, — Niin vain. — semmone
lappu siihen. —

— Mutta, mutta se, ei se orhiita, ei se orhiita salvanu? —
— Kyllä niitä salvethiin sillä lailla, mutta ei se Erkki salvanut. —

— Eiko se tehnyt? —

— Soli, soli tuolta, Pessan Jussaksi²² kuttuthiin, joka täälä kulki ko
mie olin poikasena olemassa, — Jaha. — ennenko Maaherran Pekka
alko kylmiltä ottamhaan. —

²² *Maaherran Pekka* = Johan Petter Isaksson Maaherra, född 1824 å Vanha-
talo i Ohtanajärvi, död 1904. Måg och husbonde i hemmanet nr 2 Maaherra i
Kuivakangas by.

Svenska landsmål B.64 s.84

DAUM
2321